

Αντί Επιλόγου

Τ' όνειρο

*Έχω ένα φίλο, έχω δύο φίλους
ίσως πολλούς,, εγώ το ξέρω
το ξέρεις κι εσύ;*

*Αμα το ξέρεις έλα μαζί μου
να πορευθούμε σ' αυτή τη ζωή.*

Γιώργος

Αγαπητέ μου φίλε,

Θα ήθελα τούτες τις τελευταίες γραμμές να τις απευθύνω προσωπικά σε σένα που βρίσκεσαι στην εξάρτηση από την ηρωίνη, ή από κάποιες άλλες ουσίες, και έχεις αρχίσει να ταλαιπωρείσαι μέσα στη δίνη τους. Για να έχεις φτάσει να διαβάζεις μέχρι εδώ, σημαίνει ότι κάτι ενδιαφέρον σε τράβηξε σ' αυτό το βιβλίο.

Σε τούτες τις γραμμές θα ήθελα να σου ζητήσω να σκεφτείς αυτά που έχεις κερδίσει όλα τα χρόνια μέσα από τη χρήση της ηρωίνης ή αυτά που σου έχει προσφέρει, και να τα συγκρίνεις με όλα εκείνα που έχεις θυσιάσει στο βωμό της. Ίσως, το μόνο που θα έχεις κερδίσει από την ηρωίνη να είναι η απόλαυση, η ηδονή ή η ανακούφιση που σου προσέφερε. Πολύ πιθανόν, ακόμη κι αυτές οι 'απολαύσεις' ν' ανήκουν στο παρελθόν. Αν είσαι καθημερινός και μακροχρόνιος χρήστης, η απόλαυση και η ηδονή ανήκουν ήδη στην ιστορία, γιατί η ανοχή σου έχει κλιμακωθεί και τα έχει εκτοπίσει. Για να την 'ακούσεις' τώρα θα χρειάζεσαι να πάρεις πολύ μεγαλύτερη ποσότητα - και πάλι, όμως, δεν θα 'ναι και τόσο απολαυστική όπως στις αρχές. Μάλλον, θα πίνεις, απλά, για να αισθάνεσαι 'καλά' και 'φυσιολογικά', και να ανακουφιστείς από τη στέρηση.

Απ' την άλλη, αυτά που τόσο καιρό, τώρα, θυσιάζεις καθημερινά στο βωμό της, σίγουρα είναι πολλά και, ίσως, πολύ σημαντικά. Εγώ θ' αναφερθώ σε μερικά απ' αυτά, κι εσύ συμπλήρωσε με το νου σου όσα επιπλέον θεωρείς σημαντικά για τον εαυτό σου κι εγώ τα παρέλειψα:

Τα χρήματα που έχεις ξοδέψει όλα αυτά τα χρόνια -πολλές χιλιάδες ή, ακόμα, και εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ- ίσως, να είναι το μικρότερο τμήμα απ' όλα εκείνα που έχεις θυσιάσει.

Μία από τις πρωταρχικές αξίες που θυσιάζει ένας εξαρτημένος, είναι η ΑΞΙΑ της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Κι αυτό, γιατί έχεις γίνει δέσμιος της συνήθειάς σου. Η καθημερινή σου μέριμνα, από τη στιγμή που θ' ανοίξεις τα μάτια σου το πρωί μέχρι το βράδυ που θα τα κλείσεις, είναι γύρω από την ουσία. Πώς θα εξασφαλίσεις χρήματα, ποιούς θα φτιάξεις για να βγάλεις το πιόμα σου, από πού θα γίνεις για να πάρεις καλό πράμα, πώς θα γίνει να μη σε κοροϊδέσουν, πώς θα κοροϊδέψεις κάποιους άλλους, πώς θα κοροϊδέψεις τον περίγυρο για να φανείς πως είσαι φυσιολογικός, κι ένα σωρό άλλα. Θυσιάζεις, καθημερινά, την υπόληψή σου, το κύρος σου την αξιοπιστία σου, αναγκασμένος να λες, συνεχώς, ψέματα για να καλύπτεις τις πράξεις που είσαι αναγκασμένος να κάνεις για να ικανοποιείς το πάθος σου για την ηρωίνη.

Έχεις θυσιάσει καλούς και γνήσιους φίλους, γιατί η ηρωίνη θέλει την αποκλειστικότητά σου και δεν σε αφήνει ν' ανταποκριθείς στις υποχρεώσεις απέναντί τους. Κάτω από την επήρεια της ουσίας -που βρίσκεσαι τις περισσότερες φορές- δεν μπορείς να ταιριάζεις με αυτούς που θεωρείς ξενέρωτους, γιατί, απλά, δεν ταιριάζουν τα χνώτα σας, οι αντιλήψεις σας, οι συνήθειές σας... κι έτσι, τραβά ο καθένας το δρόμο του. Δεν έχεις φίλους, είσαι μόνος σου. Έχεις γνωστούς από το ίδιο σινάφι, απλά για να κάνεις τη δουλειά σου κι αυτοί τη δική τους. Αισθάνεσαι απελπιστική μοναξιά που

προσπαθείς να γιατρέψεις με την ηρωίνη. Όμως, η γιατρεία είναι παροδική και ψεύτικη, και δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να συνεχίζει το φαύλο κύκλο του παραμυθιάσματος.

Ενδεχομένως να έχεις θυσιάσει τη δουλειά σου, την τέχνη σου, τις σπουδές σου, τον αθλητισμό ίσως, τα σπορ, το θέατρο, τον κινηματογράφο. Αυτά τώρα τα βρίσκεις ανιαρά, ανούσια..., δεν σε τραβούν πια.

Έχεις θυσιάσει τον ερωτισμό σου, γιατί η ηρωίνη δεν σου ναρκώνει μόνο το νου - σου ναρκώνει και τα συναισθήματα και τις αισθήσεις σου. Αδυνατείς ν' αγαπήσεις, ειλικρινά, γιατί τα συναισθήματά σου υπολειπονται. Αδυνατείς ν' απολαύσεις τον έρωτα γιατί οι αισθήσεις σου υπολειπονται. Ευχαρίστηση, τώρα, σου προσφέρει μόνο η 'ζουζού' που την τραβάς μέσα στη σύριγγα ή τη ρουφάς ή την κυλάς πάνω στο αλουμινοχαρτο. Η 'ζουζού' έχει αντικαταστήσει τώρα το ταίρι σου - τον άντρα ή τη γυναίκα. Σ' αυτήν βρίσκεις τώρα ανακούφιση, παρηγοριά, ευχαρίστηση, συντροφιά και κατανόηση. Αλλά, μάταια... - όλα. Παροδικά και ψεύτικα - παραμύθια.

Αδυνατείς ν' απολαύσεις ένα νόστιμο φαγητό, ένα όμορφο τοπίο, ένα ανοιξιιάτικο πρωινό, ένα χιονισμένο βουνό, ένα καλοκαιρινό μπάνιο, ένα όμορφο ταξίδι, γιατί οι αισθήσεις σου υπολειπονται, κι ο νους σου περιστρέφεται γύρω από το που και το πως θα 'γίνεις'. Η ηρωίνη διεκδικεί την αποκλειστικότητα σε κάθε τομέα της ζωής σου. Σου απαγορεύει να σκεφτείς οτιδήποτε άλλο.

Ίσως, να θεωρείς πως με τη συμπεριφορά σου επαναστατείς και με τον τρόπο αυτό εκδικείσαι ή καταπολεμάς ένα καταπιεστικό, άδικο και διεφθαρμένο περιβάλλον -οικογενειακό ή κοινωνικό- που σου μαδάει τα όνειρα και σου στερεί τις ευκαιρίες στη ζωή. Όμως, στην πραγματικότητα η εξάρτησή σου δεν είναι παρά ένα σύμπτωμα της κοινωνίας της καταπίεσης, της αδικίας, της διαφθοράς, της παρακμής. Οι πραγματικές και ουσιαστικές επαναστάσεις, που φέρνουν αποτελέσματα, δεν γίνονται από μαστουρωμένους ανθρώπους. Γίνονται από ανθρώπους με άλλα πάθη - της προσφοράς για την ελευθερία, τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη (κοινωνική και οικονομική). Κι αυτά, εσύ, τώρα, δεν μπορείς να τα υπηρετήσεις. Αν θέλεις πραγματικά να επαναστατήσεις ενάντια στα στραβά και άδικα που σε περιτριγυρίζουν και σε δυναστεύουν, απαιτείται άλλος αγώνας - ίσως και να τον γνωρίζεις. Ίσως, μάλιστα, κι από 'κει να ξεκινήσεις. Ναι! Γίνε επαναστάτης, αλλά καθαρός, αν θέλεις να νιώσεις όμορφα με τον εαυτό σου και πως κάτι μπορείς να πετύχεις με τον αγώνα σου.

Ως πότε θ' αφήνεις τη ζωή σου να κυλάει σαν άμμος ανάμεσα απ' τα δάχτυλά σου; Ως πότε θ' αφήνεις τον εαυτό σου να ταλαιπωρείται από το τρέξιμο που σε έχει καθυποβάλλει η ηρωίνη; Ως πότε θα ταλαιπωρείς το σώμα σου και την ψυχή σου; Ως πότε θα ταλαιπωρείς εκείνους που ειλικρινά σε αγαπούν; Ως πότε θ' αφήνεις τον εαυτό σου να ταλαιπωρείται από την αστυνομία, τους δικηγόρους και τα δικαστήρια; Ως πότε θα τρέχεις στους γιατρούς και θα μπεινοβγαίνεις από τα θεραπευτικά προγράμματα; Ως πότε θα επιτρέπεις στον εαυτό σου να σ' εκμεταλλεύονται οι μαφίες των εμπορών; Ως πότε θα επιτρέπεις να γίνεσαι το πόνι στη σκακιέρα της διαφθοράς, της αδικίας, της καταπίεσης, της εκμετάλλευσης; Ως πότε θ' αφήνεις να παίζεται ένα βρόμικο παιχνίδι εις βάρος σου, πάνω στην πλάτη σου, τάχατε για το καλό σου; Ως πότε θα παραχωρείς το δικαίωμα να βιάζονται τα όνειρά σου; Κι όλα αυτά για μια παραμύθια! Αστείο δεν ακούγεται;

Θα σου το πω καθαρά: Ναι, εσύ δίνεις το δικαίωμα να γίνονται όλα αυτά σε βάρος σου. Εσύ δίνεις το δικαίωμα να γίνεσαι ποικιλοτρόπως αντικείμενο εκμετάλλευσης απ' όλους αυτούς που θέλουν να σε 'φτιάξουν' ή να σε 'σώσουν'. Πάρε τη ζωή σου στα χέρια σου. Αποφάσισε πως τώρα ήρθε για σένα η ώρα να δώσεις το πραγματικό σου αγώνα, να κάνεις την πραγματική σου επανάσταση ενάντια σ' όλη αυτή την ταλαιπωρία, την καταδυνάστευση και την άγρια εκμετάλλευση. Δεν θα είναι εύκολος ούτε σύντομος ο αγώνας. Για πολλούς, η καθαρότητά σου θα είναι ζημιογόνος αντίπαλος - και δεν αναφέρομαι μονάχα στους εμπόρους που σε θέλουν να τους τ' ακουμπάς. Αναφέρομαι και σ' όλους εκείνους που καρπίζονται από τη συνήθειά σου, όπως θα 'χεις, ήδη, καταλάβει μέσα απ' αυτό το βιβλίο. Θα βρεις πολλά εμπόδια στον αγώνα σου και θα σου βάλουν πολλές τρικλοποδιές. Όμως,

μέσα απ' αυτό τον αγώνα θα μάθεις ν' αντιμετωπίζεις την αδικία, τη ρουφιανιά, τη διαφθορά και όλα εκείνα που σε προτιμούν μαστουρωμένο, ναρκωμένο, έρμαιο της συνήθειάς σου, χωρίς όνειρα, χωρίς οράματα, χωρίς ανησυχίες, χωρίς προσδοκίες - χωρίς να τους ενοχλείς.

Κάτι ήξεραν εκείνοι που βάφτισαν την ηρωίνη 'παραμύθα'. Είναι μια ουσία που, λόγω της ευχαρίστησης και ψευτο-αισιοδοξίας που σου παρέχει, σε έχει συνεχώς 'παραμυθιασμένο' - κι εσύ προσπαθείς, για χατίρι της, να πείσεις όποιον βρίσκεται στο διάβα σου πως το παραμύθιασμά σου είναι και η πραγματικότητα. Επιτέλους, κάποτε θα πρέπει να ξυπνήσεις!

Όταν θ' αποφασίσεις, ότι, τέρμα πια, δεν πάει άλλο, δεν θέλεις να γίνεσαι ένα πiónι στα χέρια των άλλων μ' αυτό το άχαρο παιγνίδι του 'παραμυθιάσματος', τότε θα έχεις κάνει και το πρώτο ουσιαστικό βήμα προς την ανεξάρτησή σου. Θα κάνεις πολλές προσπάθειες και, ενδεχομένως, να έχεις και πολλές αποτυχίες. Όμως, μην το βάζεις κάτω. Οι γνώσεις που αποκομίζεις μέσα από αυτές τις φαινομενικά αποτυχημένες προσπάθειες, λειτουργούν προσθετικά στην παρακαταθήκη των εμπειριών σου, μέχρι να επέλθει η ολοκλήρωση της ανεξάρτησής σου. Άλλωστε, όπως ήδη προανέφερα, οι πιθανότητες για επιτυχία σε μια προσπάθεια ανεξάρτησης αυξάνονται όσο περισσότερο αυξάνεται ο αριθμός των προγενέστερων προσπαθειών - των φαινομενικά αποτυχημένων. Τίποτε δεν πάει χαμένο. Μ' άλλα λόγια, αυτός που επιμένει, τελικά, θα τα καταφέρει. Σου αξίζει κάτι καλύτερο απ' αυτό που ανυπόφορα ανέχεσαι. Μην τ' αφήνεις για το αύριο. Το αύριο ποτέ δεν το ξέρεις... Ίσως, ποτέ να μην έρθει... Για κάποιους, δυστυχώς, το αύριο δεν θα έρθει, πλέον, ποτέ. Εσύ, γίνε ένας απ' αυτούς που θα το ζήσουν το αύριο και θα το κάνουν να είναι πιο όμορφο και πιο δημιουργικό. Είναι στο χέρι σου να κάνεις το όραμα πραγματικότητα.

Πολλά είπα! Και μπορεί να σε κούρασα, έτσι που παρενέβην, ίσως άπρεπα, στη ζωή σου. Συγνώμη αν σε κούρασα. Με συνεπήρε, βλέπεις, το όραμα! Όραμα ή ουτοπία; Απ' το χέρι μας είναι. Ίσως, κάποτε να συναντηθούν οι δρόμοι μας και να μου πεις πως για σένα δεν είναι πια ούτε όραμα, μήτε ουτοπία, αλλά μια πραγματικότητα! Αυτό θα μου προσέφερε πολύ μεγάλη ικανοποίηση!

Κλείνοντας, θα ήθελα να παραθέσω λίγα λόγια από τα πολλά που μου είχε αναφέρει ένας πρώην χρήστης, ο Γιώργος:

«Ήμουν στη χρήση για πάρα πολλά χρόνια, και αυτή την περίοδο κάνω την προσπάθειά μου να μείνω καθαρός. Για να ξεκινήσω αυτή την προσπάθεια, έβαλα σε μια ζυγαριά από τη μια μεριά τα καλά της χρήσης -όσα υπάρχουν- και από την άλλη εκείνα που θυσίαζα. Είδα ότι πρέπει να συνεχίσω την προσπάθειά μου να νικήσω, καθαρός. Βασικό, να μην ξεχάσω τα χρόνια μου στη χρήση και την ξεφτίλα που πέρασα.

Να ξέρεις, ότι τώρα που είμαι καθαρός νιώθω και κάνω πολλά πράγματα. Νιώθω το σώμα μου, νιώθω την ψυχή μου - ξέρεις πόσο σημαντικό είναι να νιώθεις; Και για να δώσω μια στάλα γεύσης απ' αυτά που νιώθω, θα γράψω μια γλυκιά συναισθηματική συνταγή. Η συνταγή που προτείνω αφορά όλα τα παιδιά που βρίσκονται στη χρήση και αυτά που προσπαθούν να απεξαρτηθούν. Ειδικά, όμως, απευθύνομαι σ' αυτούς που ο τσελεμεντές της ψυχής τους είναι φτωχός και οι συνταγές που περιλαμβάνει σου φέρνουν βάρος στο στομάχι και σου αφήνουν στο τέλος μια άσχημη γεύση. Τα υλικά που σου προτείνω είναι αγνά και αν ακολουθήσεις την εκτέλεση η επιτυχία θεωρείται σίγουρη.

Υλικά:

- Μια οκά απλή καρδιά
- Δυο οκάδες ήσυχη συνείδηση
- Μισή οκά χαρούμενο πρόσωπο
- Τρακόσα δράμια αγάπη
- Δυο φλιτζανάκια συναίσθημα, και
- Δυο κουταλάκια γέλιο.

Εκτέλεση:

Ρίχνουμε στην κατσαρόλα του εσωτερικού μας κόσμου την ήσυχη συνείδηση και την απλή καρδιά. Την δουλεύουμε πολύ καλά, ώστε να ασπρίσουν, να φουσκώσουν και να γεμίσει ολόκληρη η κατσαρόλα. Προσθέτουμε τότε την αγάπη, και το γλυκό μας παίρνει ένα ωραίο ρόδινο χρώμα, σαν το ξημέρωμα στον Όλυμπο. Τότε ρίχνουμε το χαρούμενο πρόσωπο και το γέλιο. Προσέξτε, γιατί έστω και ένα κατσούφιασμα μπορεί να κάνει το γλυκό να κόψει. Αμέσως μετά βάζουμε το συναίσθημα για να πάρει άρωμα. Τα στρώνουμε με την κουτάλα της θέλησης και τα ψήνουμε στο χαμηλό φούρνο της υπομονής. Το σερβίρουμε ζεστό μ' ένα κλαράκι λυγαριάς που το έχουμε μαζέψει από τον κήπο της ψυχούλας μας, ραντισμένο με την εμπιστοσύνη στον εαυτό μας και δυο στάλες από του Θεού τη χάρη.

*Καλή σας επιτυχία,
Γιώργος »*